

Bayer Zsolt: Odafönt

2013 május 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Soha, soha sem fogjuk megtudni, milyen lehet odafent a hegyen. Pedig örök szimbólumunk a hegy. A Varázshegy éppen úgy, mint a „nagy hegyek”. A nagy hegyek, amelyekre fel kell mászni. Mondják, Petrarca egyszer felmászott egy hegyre – csak azért, mert ott volt. Mondják, így kezd?dött a reneszánsz.

Petrarca Laurát látta a csúcsról is – de Laurán keresztül persze az egész világot. A csúcsról lehet mindig látni az egész világot. Ezért reneszánsz emberek a hegymászók…

És mi sohasem fogjuk megtudni, milyen lehet a hegyen. Egyedül a hegyen. Amikor elt?nik a társad is mell?led, s egy ideig aggódsz még ?érte is, azután már nem. S legvégül magadért sem.

„Nagyon legyengültem, nem tudok továbbmenni, Péterék el?ttem, lejjebb vannak hatvan-száz méterrel. Próbáltam fényjeleket adni, de nem ért semmit.”

Hétf? este nyolc órakor jelentkezett be utoljára rádión Er?ss Zsolt, és ezek voltak az utolsó szavai. Kiss Pétert nem is látták többé. Er?ss Zsoltot még igen, másnap távcs?vel figyelték egy ideig az útját lefelé a Kancsendzöngáról. Aztán Er?ss Zsolt lekuporodott, és azóta nincs hír ?róla sem.

A Kancsendzönga azt jelenti, „a hó öt kincse”. A titokzatos mélység? keleti ember számára ez az öt kincs: arany, ezüst, drágak?, vet?mag, szent könyv. A titokzatos mélység? keleti emberb?l többnyire hiányzik a „kalandvágy” pusztító génje, s messzir?l tiszteli a hó öt kincsét. Er?ss Zsolt, Kiss Péter és a többi reneszánsz ember pedig odamegy, hogy birtokba vegye. Birtokba vegye néhány percre, pillanatra, iszonyatos er?feszítések árán, hogy aztán elinduljon lefelé, s belekuporodjon a hóba – meghalni, elmenni, elköszönni, elbúcsúzni, elrepülni, elaludni… De a világot látva… A reneszánsz ember öt kincse: teljesítmény, gy?zelem, örökkévalóság, siker, hírnév. S mindezekért muszáj felmenni a hegyre. Történjék bármi is, de muszáj. Hiába a figyelmeztetés: ha nem marad er?d lejönni, ne hódítsd meg a csúcsot!

Ugyan ki tudja ezt betartani, ki tudja megállni, hogy ne menjen végig az úton, ha már egyszer olyan közel a cél…

Er?ss Zsolt és Kiss Péter végigment az úton.

Este hatkor értek fel a „hó öt kincse” egyikére, és nem maradt erejük visszatérni.

És mi sohasem fogjuk megtudni, mit éreztek odafent a hódítás pillanataiban.

Sohasem fogjuk megtudni, mit éreztek odafent a halál pillanataiban.

Sohasem fogjuk megtudni, mekkora a csend odafent a hegyen. Mekkora is igazából Petrarca csöndje, Hans Castorp csöndje, Kiss Péter csöndje, Er?ss Zsolt csöndje.

„A 2013-as Kancsendzönga- (8586 m, Himalája, Nepál) expedíció két csúcsmászója, Er?ss Zsolt és Kiss Péter a csúcsról való ereszkedés közben 8000 méter körüli magasságban elt?nt! Kollár Lajos, 2013. 05. 22.”

Így zárul az expedíció vezet?jének tegnap kiadott közleménye. Ennyit tudunk a csöndek helyett. Annyit tudunk, hogy ketten elt?ntek odafönt a Himaláján. Elt?nni odafönt a Himaláján annyi, mint meghalni. De ameddig nincs bizonyosság, marad az örök, elpusztíthatatlan reménykedés. S nyilván a családtagoknak lesz a legborzalmasabb együtt élni ezzel a rettenetes, hiábavaló reménységgel.

Hogyan is hangzik egy gondolat a Bakancslistában? Így: „A buddhisták szerint mindig visszatérünk, magasabb vagy alacsonyabb szinten, attól függ?en, hogy hogy éltünk. Látod, engem itt veszítenek el. Úgy értem, mit kell tennie egy csigának, hogy feljebb lépjen a ranglétrán? Húzzon egy tök egyenes nyálkacsíkot?”

Ó, igen… A Bakancslista két zseniális színésze, Jack Nicholson és Morgan Freeman az elkerülhetetlen halál képébe röhög, amikor összeírják a maguk bakancslistáját. És megteszik mindazt, amit nem tettek meg életükben, mert… Mert csak. Mert az ember általában nem teszi meg életében azt, amit szeretne. De a Bakancslista két f?h?sét a halál belekergette a boldogságba. Húztak egy tök egyenes nyálkacsíkot – aztán oda temettették magukat a nagy hegy tetejére, hogy lássák örökre a világot.

Er?ss Zsolt és Kiss Péter nem várta meg, hogy a halál kergesse fel ?ket a hegyre, hogy belenézzenek a mindenségbe. Felmentek, belenéztek a mindenségbe, és halálukat lelték. Kísértették a sorsot. Öt kincsért. Teljesítmény, gy?zelem, örökkévalóság, siker, hírnév. Megszerezték mindet. De a Westerplatte lengyel véd?inek emlékm?vén ez áll: „A hírnév a bátorság árnyéka csupán.”

Ne feledjük ezt sem, de ne ám…

Ti pedig, ott fenn a hegyen, álmodjatok örökkévalóságot minekünk is…

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló